

№ parceli na planie	Nazwa hipoteki lub № tabeli likwidacyjnej	IMIĘ I NAZWISKO właścicieli gruntów	Obszar gruntu podlegający wywłaszczeniu w m.
386	Tabela likw. № 3	Stefan Pływaczewski	11
388	" " № 3	"	25
389	" " № 4	Władysław, Mieczysław i Franciszka Wojciechowsky	47
371	" " № 9	Sukc. Julji Wiśniewskiej	232
372	" " № 14	Katarzyna Grzelak i suk. Szczepana Kłódkiewicza	113
383	" " № 9 i № 15	Henryk i Juljanna Bauerowie	105
m. Grodzisk Mazowiecki:			
407	Hip. Rutka	Szczepan Rutkowski	67
408	" Jordanowice № 19	Aniela Jankowska	58
410	" " № 16	Wincenty Rutkowski	44
411	" " № 16	Sukc. Marcina Kraszewskiego	45
412	" " № 14	Sukc. Jana i Katarzyny Dubieleckich	49
420	" " № 8	Sukc. Jana Godlewskiego	483
421	" " № 7	Mikołaj Filipiak	636
424	" " № 10	Teofila Jankowska	173

808.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 września 1927 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych.

Na zasadzie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych, lub administrowanych (Dz. U. R. P. № 90, poz. 849) w wierszu trzecim po wyrazie „ministrowie” dodaje się przecinek, a następnie wyrazy: „generalny inspektor sił zbrojnych, podsekretarze stanu w Ministerstwie Spraw Wojskowych (I i II wiceministrowie spraw wojskowych), szef sztabu generalnego, terytorjalni inspektorowie armji”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrowi Spraw Wojskowych.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

809.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa

z dnia 14 września 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie kwalifikacyj zawodowych do nauczania w ludowych szkołach rolniczych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. № 62, poz. 398) oraz art. 6 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. № 92, poz. 530) zarządza się co następuje:

Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów rolniczych i ogrodniczych.

§ 1. Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów rolniczych i ogrodniczych w ludowych szkołach rolniczych posiadają osoby, które:

1.

- a) ukończyły akademicką szkołę rolniczą lub ogrodniczą albo Państwową Szkołę Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie wraz z prowadzonym w tej szkole kursem pedagogicznym lub Państwową Szkołę Ogrodnictwa w Poznaniu i
- b) odbyły praktykę rolniczą w mniejszych i większych gospodarstwach lub ogrodach, uznaną przez Ministra Rolnictwa za zadowalającą, oraz
- c) ukończyły kurs pedagogiczny w seminarjum dla nauczycieli ludowych szkół rolniczych;

albo 2.

- a) czynią zadość wymogom ustalonym w p. 1— a) i b) i

- b) odbyły jednoroczną praktykę w ludowej szkole rolniczej, oraz
- c) złożyły z wynikiem pomyślnym państwowy egzamin na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych, ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu.

Praktyka wymagana, stosownie do p. 1—b niniejszego paragrafu, dla absolwentów akademickich szkół rolniczych lub ogrodniczych, trwać ma co najmniej dwa lata, a dla absolwentów Państwowej Szkoły Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie i Państwowej Szkoły Ogrodnictwa w Poznaniu trzy lata; do tych trzech lat praktyki może być zaliczony jeden rok pracy w charakterze instruktora lub asystenta w rolniczych instytucjach społecznych lub naukowych; kandydatki na nauczycielki w szkołach ludowych rolniczych żeńskich muszą odbyć w wyżej wymienionych okresach praktyki 6-miesięczną praktykę gospodarstwa domowego w ludowej szkole rolniczej lub specjalnej szkole gospodarstwa domowego.

W okresie przejściowym do dnia 31 grudnia 1932 r. w wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, osoby, nie posiadające pełnych warunków, wymienionych w p. 1—a i b i p. 2—a niniejszego paragrafu, mogą być przez Ministra Rolnictwa dopuszczone do zdawania egzaminu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.

Kwalifikacje zawodowe do nauczania gospodarstwa domowego i robót ręcznych.

§ 2. Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów z zakresu gospodarstwa domowego i robót ręcznych w ludowych szkołach rolniczych posiadają osoby, które:

- a) ukończyły zawodowe seminarjum gospodarstwa domowego lub inną szkołę zawodową, uznaną przez Ministra Rolnictwa za równoznaczną, oraz
- b) odbyły jednoroczną praktykę w szkole ludowej rolniczej żeńskiej i złożyły w takiej szkole z wynikiem pomyślnym egzamin w zakresie kursu szkoły ludowej rolniczej żeńskiej z przedmiotów zawodowych rolniczych i ogrodniczych oraz higieny i spółdzielczości.

Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów ogólnokształcących.

§ 3. Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów ogólnokształcących w ludowych szkołach rolniczych posiadają osoby, które:

- a) mają, stosownie do obowiązujących przepisów, kwalifikacje zawodowe do nauczania w szkołach powszechnych, oraz
- b) odbyły dwuletnią praktykę nauczycielską.

Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów praktycznych.

§ 4. Kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów praktycznych w ludowych szkołach rolniczych posiadają osoby, które:

1.

ukończyły z pomyślnym wynikiem szkołę zawodową i odbyły praktykę zawodową, uprawniającą do samodzielnej pracy w danym zawodzie;

albo 2.

odbyły dłuższą praktykę zawodową, osiągając w niej wybitne wyniki.

Kwalifikacje zawodowe nauczycieli pozostających w służbie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Nauczyciele ludowych szkół rolniczych, pozostający w służbie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, uważani będą za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania w ludowych szkołach rolniczych:

I. przedmiotów rolniczych i ogrodniczych:

1.

- a) którzy przed upływem 1926 roku ukończyli akademicką szkołę rolniczą lub ogrodniczą i
- b) odbyli jednoroczną praktykę rolniczą lub ogrodniczą, oraz
- c) pracowali przez okres 2 lat w szkole ludowej rolniczej w charakterze nauczycieli;

albo 2.

- a) którzy przed upływem 1926 roku ukończyli 30 lat życia i
- b) odbyli przed tym terminem 6 semestrów studjów w szkole akademickiej rolniczej lub ogrodniczej, oraz
- c) pracowali w szkolnictwie rolniczym i instytucjach społeczno-rolniczych co najmniej przez okres lat 3, z czego przynajmniej przez 2 lata w ludowych szkołach rolniczych, o ile ich dotychczasowa praca nauczycielska uznana zostanie przez Ministra Rolnictwa za zadowalającą;

albo 3.

- a) którzy przed upływem 1926 roku ukończyli 30 lat życia i
- b) posiadają wykształcenie rolnicze o poziomie niższym od akademickiego, oraz
- c) pracowali przez okres 4 lat w szkolnictwie rolniczym oraz jako instruktorzy w instytucjach społeczno-rolniczych, z czego co najmniej przez 2 lata w ludowych szkołach rolniczych, o ile ich dotychczasowa praca nauczycielska uznana zostanie przez Ministra Rolnictwa za zadowalającą.

Postanowienie ustępu ostatniego § 1 niniejszego rozporządzenia ma analogiczne zastosowanie do nauczycieli nie mających pełnych kwalifikacji, wymienionych w p. 1—3 niniejszego paragrafu;

II. przedmiotów gospodarstwa domowego i robót ręcznych:

którzy przed upływem 1926 roku pracowali, jako nauczyciele tych przedmiotów przez okres trzech lat, z czego co najmniej przez 2 lata w ludowych szkołach rolniczych żeńskich, o ile ich dotychczasowa praca nauczycielska uznana zostanie przez Ministra Rolnictwa za bardzo dobrą;

III. przedmiotów ogólnokształcących:

którzy pracowali jako nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w ludowych szkołach rolniczych przez okres 2 lat, o ile ich praca nauczycielska uznana zostanie przez Ministra Rolnictwa za bardzo dobrą.

Na dowód uznania kwalifikacji zawodowych do nauczania w ludowych szkołach rolniczych nauczyciele, których praca nauczycielska wymagana, stosownie do przepisów p. 1 2-c i 3-c oraz II i III niniejszego paragrafu zostanie uznana za zadowalającą lub bardzo dobrą, otrzymywać będą od Ministra Rolnictwa zaświadczenia sporządzone według wzoru załączonego do niniejszego rozporządzenia (wzór № 1).

§ 6. Państwowy egzamin na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych (§ 1 p. 2-c i ustęp ostatni oraz § 5 p. 3) obejmuje część pisemną, ustną i praktyczną. Winien on się odbyć w całości w jednym terminie i przed jedną komisją egzaminacyjną.

§ 7. Egzamin pisemny obejmuje dwa, wykonane pod nadzorem egzaminatora, wyznaczonego przez przewodniczącego komisji, wypracowania, z tych

- a) jedno z zakresu zawodowych przedmiotów (rolniczych, ogrodniczych, stosunków ekonomiczno-rolniczych polskich),
- b) drugie z zakresu pedagogiki ogólnej i dydaktyki ogólnej i specjalnej przedmiotów zawodowo-rolniczych lub ogrodniczych.

Kandydat ma prawo wyboru tematu z pośród trzech tematów podanych mu dla każdego wypracowania. Wypracowanie winno być zakończone w przeciągu najwyżej 6 godzin, a przy pisaniu go kandydat korzystać może tylko z pomocy książek wskazanych przez komisję egzaminacyjną.

Tematy wypracowań egzaminu pisemnego oznacza komplet komisji egzaminacyjnej.

Kandydaci, którzy ukończyli z wynikiem dobrym kurs pedagogiczny doksztalcający, uznany przez Ministra Rolnictwa za wystarczający, zwolnieni są od obowiązku wykonania wypracowania, wymienionego w p. b niniejszego paragrafu.

W razie gdy kandydat przedstawi opracowane przez siebie i ogłoszone drukiem prace z zakresu zawodowych przedmiotów rolniczych lub ogrodniczych oraz stosunków ekonomiczno-rolniczych polskich, komplet komisji egzaminacyjnej może zwolnić kandydata od obowiązku wykonania wypracowania wymienionego w p. a niniejszego paragrafu.

§ 8. Egzamin ustny obejmuje:

- a) egzamin z zakresu przedmiotu zawodowego, z którego kandydat miał wypracowanie, wymienione w p. a § 7 niniejszego rozporządzenia oraz ze znajomości stosunków ekonomiczno-rolniczych polskich,
- b) zasady pedagogiki i dydaktyki ze szczególnym uwzględnieniem specjalnej dydaktyki przedmiotów zawodowo-rolniczych, oraz
- c) ustrój szkolnictwa rolniczego i oświaty pozaszkolnej w Polsce, znajomość programów ludowych szkół rolniczych oraz przepisów prawnych, dotyczących szkół rolniczych i oświaty rolniczej pozaszkolnej.

Ponadto kandydat winien wykazać umiejętność należytego orjentowania się w podręcznikach i pomocach szkolnych.

Egzamin ustny odbywa się wobec kompletu komisji egzaminacyjnej i nie może trwać dłużej aniżeli 2 godziny.

§ 9. Egzamin praktyczny polega na odbyciu przez kandydata lekcji próbnej i wykonaniu demonstracji z zakresu umiejętności zawodowych (rolnictwo, ogrodnictwo i t. p.) i związanych z nimi nauk przyrodniczych.

Tematy egzaminu praktycznego wyznacza komplet komisji egzaminacyjnej.

Lekcje próbne i demonstracje odbywają się w obecności kompletu komisji egzaminacyjnej i nie mogą trwać dłużej aniżeli 1 godzinę.

§ 10. Do odbywania egzaminów państwowych na nauczycieli w ludowych szkołach rolniczych ustanawia się komisję egzaminacyjną.

Komisja egzaminacyjna składa się z mianowanych przez Ministra Rolnictwa na okres lat trzech przewodniczącego i jego zastępcy oraz potrzebnej ilości członków. Minister Rolnictwa może również delegować do komisji swego przedstawiciela, który ma prawo być obecny na wszystkich egzaminach i posiedzeniach komisji bez prawa brania udziału w głosowaniu.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza dla każdego kandydata, dopuszczonego do egzaminu komplet, złożony przynajmniej z trzech członków komisji. Przewodniczącym kompletu jest przewodniczący komisji egzaminacyjnej lub jego zastępca, a w wyjątkowych wypadkach — za zgodą Ministra Rolnictwa — jeden z pośród członków komisji egzaminacyjnej.

Komisja egzaminacyjna egzaminuje i urzęduje w języku polskim.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje pracami komisji oraz prowadzi korespondencję urzędową.

§ 11. Egzaminy odbywają się corocznie w dwóch terminach, wyznaczonych przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.

§ 12. Podanie o dopuszczenie do egzaminu kandydat wnosi do Ministerstwa Rolnictwa, przyczem o ile jest w służbie państwowej, winien zachować drogę służbową.

Do podania należy dołączyć:

- a) dokumenty osobiste, a mianowicie: metrykę urodzenia, dowód posiadania obywatelstwa polskiego, urzędowe zaświadczenie o nieskazitelnej przeszłości kandydata, o ile kandydat nie jest zatrudniony w szkolnictwie lub w innej instytucji państwowej lub też nie ukończył bezpośrednio przedtem polskiej szkoły państwowej, świadectwo lekarza urzędowego o zdatności fizycznej do zawodu nauczycielskiego, świadectwa ze złożonych egzaminów i odbytych praktyk, wymienionych w §§ 1—5 niniejszego rozporządzenia,
- b) życiorys, oraz
- c) opłatę w wysokości ustanowionej przez Ministra Rolnictwa.

§ 13. O dopuszczeniu kandydata do egzaminu rozstrzyga Minister Rolnictwa.

O decyzji Ministra zawiadamia kandydata przewodniczący komisji, wyznaczając równocześnie kandydatowi dopuszczonemu do egzaminu jego termin.

§ 14. O wyniku egzaminu pisemnego (§ 7) decyduje ocena egzaminatora, któremu komplet komisji egzaminacyjnej poruczył ocenę wypracowania. W razie ujemnej oceny wypracowania, komplet komisji egzaminacyjnej może — bez odbycia z kandydatem dalszych stadiów egzaminu — uznać egzamin państwowy na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych za niezłożony.

O wyniku egzaminu ustnego z poszczególnych przedmiotów rozstrzygają odnośni egzaminatorowie.

O wyniku całego egzaminu decyduje komplet komisji egzaminacyjnej większością głosów, przyczem w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Wynik całego egzaminu, jak i jego poszczególnych części, oznacza się jako: bardzo dobry, dobry lub niedostateczny.

Wynik egzaminu ogłasza się kandydatowi ustnie bezpośrednio po odbyciu egzaminu.

§ 15. Kandydat, który nie wykaże dostatecznego władania językiem polskim, nie może otrzymać uprawnienia do wykładania w tymże języku. Może natomiast otrzymać prawo nauczania w innym języku używanym, stosownie do obowiązujących przepisów w szkołach, o ile wykaże się świadectwem miarodajnym, uznanem przez Ministra Rolnictwa, że włada dobrze w słowie i w piśmie danym językiem.

§ 16. Kandydat, który złożył egzamin z wynikiem bardzo dobrym lub dobrym, otrzymuje dyplom na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych, sporządzony według wzoru załączonego do niniejszego rozporządzenia (Wzór № 2).

Dyplom winien być podpisany przez przewodniczącego i wszystkich członków kompletu komisji egzaminacyjnej i zaopatrzony pieczęcią komisji egzaminacyjnej.

§ 17. Jeżeli ostateczny wynik egzaminu jest niedostateczny, kandydat winien powtórzyć wszystkie części egzaminu po upływie czasu przez komplet komisji egzaminacyjnej oznaczonego, nie wcześniej jednak, niż po upływie pół roku.

Komisja egzaminacyjna, uznając wynik egzaminu za niedostateczny, może kandydata zgóry uwolnić od tych części egzaminu lub od tych przedmiotów egzaminu ustnego, które uzna za złożone z postępowaniem dobrym lub bardzo dobrym, w razie, gdy kandydat powtórnie zgłosi się do egzaminu przed tą samą komisją egzaminacyjną.

Egzamin wolno powtarzać tylko raz jeden.

Kandydat, zgłaszając się do egzaminu powtórnego, winien uiścić ponownie opłatę egzaminacyjną (p. c § 12).

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy w sprawie uregulowanej w niniejszym rozporządzeniu.

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Załącznik do rozp. Min.
Roln. z dn. 14 września 1927 r.
(poz. 809).

Wzór № 1 (do § 5).

ZAŚWIADCZENIE.

Ministerstwo Rolnictwa stwierdza, że p.....

urodzony.....

ukończył.....

rodzaj i nazwa szkoły.....

odbył(a) praktykę.....

(rodzaj, miejsce i czas praktyki).....

i pracował(a) w charakterze.....

(rodzaj, miejsce i czas pracy), przyczem dotychczasowa praca nauczycielska uznana została za.....

.....

Wobec tego na zasadzie § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 14 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 809) uznaje się wyżej wymienionego(a) za posiadającego(a) kwalifikacje zawodowe do nauczania przedmiotów.....

w ludowych szkołach rolniczych.

Warszawa, dnia.....192..... r.

(Pieczęć)

Minister Rolnictwa

Załącznik do rozp. Min.
Roln. z dn. 14 września 1927 r.
(poz. 809).

Wzór № 2 (do § 16).

D Y P L O M

na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych.

P.....

urodzony w.....dnia..... r.....

po odbyciu studjów w.....

oraz po odbyciu praktyki.....

poddał się w dniu.....pań-

stwowemu egzaminowi na nauczyciela w ludowych szkołach rolniczych i zdał go z wynikiem.....

.....

Wobec tego komisja egzaminacyjna stwierdza, że p.....posiada określo-

ne na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 lipca 1920 r. o ludowych szkołach rolniczych (Dz. U. R. P. № 62,

poz. 398) w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 14 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 809)

kwalifikacje zawodowe do nauczania.....

.....w ludowych szkołach rolniczych

w języku wykładowym.....

.....dnia.....192.....r.

(Pieczęć)

Państwowa Komisja Egzaminacyjna

Dla Nauczycieli

w Ludowych Szkołach Rolniczych

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

Członkowie:

810.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 7 października 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa o sposobie zaprzysięgania członków komisji klasyfikacyjno-szacunkowych.

Na mocy cz. 3 art. 28 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Oznaczeni w § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 70, poz. 616) członkowie komisji klasyfikacyjno-szacunkowych winni dla objęcia czynności urzędowej złożyć przysięgę wedle roty następującej:

„Przysięgam wobec Pana Boga Wszechmogącego i Wszechwiedzącego, że jako znawca, powołany do udziału w charakterze członka w pracach komisji klasyfikacyjno-szacunkowej przy okręgowym urzędzie ziemskim w, tak stan rzeczywisty szacowanych nieruchomości zgodnie ze zbadanym na gruncie istotnym stanem określać i przedstawiać będę jak również orzeczenia moje o ich wartości składać będę wedle mej najlepszej woli, wiedzy, doświadczenia i sumienia. Tak mi Panie Boże dopomóż. Amen.”

§ 2. 1) Przed zaprzysiężeniem znawców — członków komisji klasyfikacyjno-szacunkowych przyjmujących przysięgę winien pouczyć o skutkach karnych złamania składanej przysięgi.

2) Złożenie przysięgi, oznaczonej w § 1, winno być stwierdzone protokółarnie z zaznaczeniem, iż przewidziane w cz. 1 pouczenie zostało udzielone.

§ 3. Przewodniczący komisji klasyfikacyjno-szacunkowej przed przystąpieniem komisji do czynności w poszczególnym obiekcie winien wezwać oznaczonych w § 1 znawców, że czynności swe winni spełniać z powołaniem się na złożoną wedle § 1 przysięgę i pod odpowiedzialnością, że złożenia tej przysięgi wypływającą. Dokonanie tego wezwania winno być stwierdzone w protokóle.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

811.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 14 października 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych

i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. № 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. W taryfie towarowej polskich kolei normalnotorowych, ogłoszonej jako załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 129, poz. 778) i uzupełnionej rozporządzeniami Ministra Komunikacji z dnia 23 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 114), z dnia 5 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 299), z dnia 6 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 316), z dnia 10 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 334), z dnia 28 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 46, poz. 418), z dnia 20 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 671) i z dnia 27 września 1927 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 767) wprowadza się zmiany i uzupełnienia następujące:

W części V Taryfy towarowej polskich kolei normalnotorowych „Taryfy wyjątkowe” wprowadza się zmiany następujące:

W taryfie wyjątkowej № 11 na przewóz mialu węglowego w p. 2 „Opłaty” stacja „Zagórz” (Dz. U. R. P. № 85, poz. 767) zmienia się na „Zagózdżon”.

W taryfie wyjątkowej XIX na wywóz węgla kamiennego w p. 2 „Opłaty” w ustępie drugim pozycje a) i b) otrzymują nowe brzmienie:

- „a) do Gdyni i Gdańska: za węgiel i t. d. — po 7,7 zł. od tonny, za koks—po 8,7 zł. od tonny,
b) do Tczewa: za węgiel i t. d. — po 7,0 zł. od tonny, za koks—po 8,0 zł. od tonny”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 15 października 1927 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*Minister Skarbu: *G. Czechowicz*Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

812.

Oświadczenie rządowe

z dnia 5 września 1927 r.

w sprawie przystąpienia Estonji do międzynarodowej konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r., przejranej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r., oraz do protokołu dodatkowego z dnia 20 marca 1914 r. do powyższej konwencji.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Związkowego Szwajcarii, że